

Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1919 m. rudenį, Kaunas

[...]ir nežinau, ar tu intikėsi[,] kad mano širdis verkia.

[...]ir nežinau, ar tu intikėsi[,] kad mano širdis verkia.

Skamba lapai pavėjui skrisdami, su pasauliu atsisveikindami amžinasties besiilgėdami, bedugnės dainą bedainuodami. Klausaus susigūžęs lapų skambėjimo - ir taip ilgu-ilgu be galo.

Ir rodosi kartais[,] kad visas pasaulis - tik krintančios ašaros aidas... Ir rodosi kartais, kad mano rauda - rudens lapo skambėjimas, skambėjimas, kuris išsiilgusiai sielai tik kapų liūdnumą teprimena

- - -

- - - - -

KOMENTARAI